Dr. Richtera PAIN Expeller

Pravý přichází v napodobených zdobaklíkách. Zamítněte všecky baklíky, jež nejsou opatřené kotvou — obchodní značkou.

25 a 50 centů v lékárníků a přímo

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York, N. Y.

ZPRÁVY Z WILBER, NEB.

— Pan John Kapic koupil od James Mitchella 40 akru velmi pěkného pozemku a zaplatil za něj $7,000.00. Pozemek tento se nalézá jednu míli jižně od Wilber, jest velmi úrodný a jsou na něm pěkné výstavnosti.

— Manželům Jaroslav Juřenovým, bydlícím ve východní části Wilber vrána přinesla zdravou deerušku. Tatínek celý šťasten sděluje, že deeruška pokřtěna byla jménem Josie.

— Krajan Eduard Aksamit z Crete zde meškal v záležitosti obchodní ve čtvrtek.

— Pan Josef Brabec, spolumajitel obchodu ve zboží smíšeném v Tobias, Nebr., byl zde minulé středy a čtvrtku v zájmu obchodním a navštěvou svých četných přátel.

— Paní Fr. A. Táchovská dlela v Lincoln minulého týdne.

— Následující krajané podali žádost ku klerku distriktního soudu o druhý občanský list: John Kašpar z Crete, přijel do Ameriky 7. října 1908 a o vydání druhého listu bude jednáno 7. března 1916. Frank Kysela, Swanton, přijel do Ameriky 28 května 1906, o listu bude jednáno též 7. března 1916. Alois Šmejkal z Crete, v Americe od 28. června 1904. Jakub Šmejkal z Crete, v Americe od 9. května 1905. Jednáno bude o listině 7. března 1916. Martin Záruba, Tobias, do Ameriky přibyl 5. září 1901, o listině jednáno bude 7. března 1916. Karel Aný, Dorchester, v Americe od 16. dubna 1904. Josef Smrž, Crete, do Ameriky přijel 19. května 1906. O listech posledně dvou jmenovaných krajanů bude se jednati až 5. prosince tohoto roku. Každá žádost o druhý občanský list musí býti podána 60 dní před nejbližším zasedáním distriktního soudu.

— Ze zasedání distriktního soudu ve Wilber. Následující soudní případy byly projednány:

Susan A. Endicott vs. George F. Endicott; rozvod; svědectví vyslechnuto a pře vzata k uvážení.

V případu odvolacím Lincoln Sanitarium od nároku oproti o kresu Saline. Případ tento zrušen.

Charles E. Johnson vs. The ve prospěch žalujícího na $300 dle ustanovení.

John Shimerda vs. Nebraska Serum Co.; zrušeno žalujícím bez odporu.

Marie Dlouhý vs. Bessie Dlouhý-Kratina, na návrh žalující prodej odložen stranou a rozsudek potvrzující podíl zrušen.

Josie Kudláček aost. vs. Jose. Zvonecek a ost.; porada ohledně úmrtí Jos. Zvonečka a jednáno jménem John Zvonecka, vykonavatele.

Benett a ost. vs. Doane College a ost.; prodej potvrzena a referentu nařízeno vyhotovit listiny a roztřídit příjem.

Rudolf Zajíček vs. Frank Vávra a ost.; výnos uděluje tomu práva dle žádosti.

— Karolina Apfelbeck vs. Louis R. Apfelbeck a ost.; zrušeno na útraty žalujícího.

České listy zde meškali z Crete krajané Vacek a Kalous. Pan Anton Vacek sobě zde předplatil na Česko-Americký Venkov.

Z doby pověry. — Za starší doby věřilo se všeobecně, že přestupný rok jest chudým ovocem. Tak napsal neznámý písatel ve farních pamětech Kamýckých při r. 1663. že toho roku byla neúroda na ovoce, poněvadž rok ten byl prý přestupný.

NĚCO Z MÝCH POTULEK.

Stará *náruživost* opět se mě dotknula a sebrav tudíž v pondělí svoje sakum-paky a vydal se do světa. To každý již ví, že v zájmu českých novin a sice jako před léty pro "Pokrok" z Omahy, znám to jeden z nejstarších a nejlepších českých časopisů na západě. Nyní obzvláště první každo-denní český časopis, jaký kdy v Omaze a tam odtud západně vydáván byl. — Každý ví, že cestování pro český list na západě jest nepříjemné, ba trnité, ja ale starý "blatošlap" nebál jsem se toho všeho a vydal jsem se na cestu onu "trnitou".

Howell jsem — poněvadž je to bezmála skorem doma — vynechal, za to městečko Dodge navštívil. Toť se ví, že prvně jsem se hleděl s managerem p. Tom. Vogeltancem a strážcem nad veškerou bezpečností p. Jos. Rambinkem znovu seznámiti a je o ochranu požádati. Ti, když mne dovolili, šel jsem za obchodem po rozkošném městečku Dodge.

Městecko Dodge bylo založeno v roce 1886, kdy se postavila železnice ze Scribner do Oakdale. Osada — totiž pošta Dodge byla tam založena již dříve v roce 1871-72, jejíž poštmistrem byl tehdy všeobecně a chvalně známý krajan pan Ant. Bartos, jenž nyní bydlí v Kensall, So. Dak., kdež vlastní rozsáhlou farmu.

Dodge, jako kterékoliv jiné městečko na této odbočce dráhy North-Western, má svoji historii z níž nejhlavnější byl oheň, který zasáhl a zničil skorem celou obchodní část, což se stalo 16. září, roku 1895, kdy panovalo velké sucho a ohromný vítr. Byl jsem tehdy tomu všemu přítomen, bylo to něco děsného. — Dnes však Dodge pozměnilo šťastně svůj útvar a zároveň z popelu vzniklo nové město v lepší skorem úpravě, nežli bylo před ohněm. — Z původních obchodníků, jak jest nám známo, znovu zřídili svoje obchody a do dnes jsou nejhlavnějšími obchodníky následující: Karel Hrabák vlastní smíšený a největší obchod ve městě. Vác. J. Yunek, hostince a obchod s hospodářskými stroji všeho druhu. Bratři Srbové, nábytkový a pohřebnický obchod, a snad ještě jiní. Městečko Dodge bylo tehdy vůbec zničeno; ale vzešlo opět, tak že dnes jest to jedním z nejzdárněji pokračujících na této dráze.

Bylo mně velice milé setkati a zároveň i pohostěnu býti na faře u pana faráře Jos. Drbala, jenž nejen že jest dobrým katolickým knězem, ale on jest zároveň horlivým vlastencem. Jest to pravý Moravan — Hanák, a ten svoje přesvědčení nikdy nezapře. Jemu všechna čest a chvála! Takových máme míti mezi námi Čecho-Moravany více. On jest ten pravý typ Moravanů. (Čtěte historii o Bílé Hoře a dočtete se o jich hrdinství.)

Zároveň jsem shledal, že tam přibylo mnoho nových obchodníků, řemeslníků, výměnkářů a zároveň i nových pěkných staveb, z nichž jako "kapitol" vyniká "Public School".

V sobotu, když jsem tam byl, sehrálo smíšené divadelní družstvo starý, ale oblíbený kus "Mistr Bedrník a jeho chasa" a to pod řízením p. J. J. Kolihy. Jelikož jsem tam nemohl setrvati přes divadlo, dozvěděl jsem se přec, že bylo zdařile provedeno a výtěžek, vzdor špatnému počasí, byl dosti obstojný. Píši "smíšené divadelní družstvo" a víte, co to znamená? Inu, soustředili se jak katoličtí, tak i svobodomyslní a ukázali obecenstvu, co spojenými silami dokážou. — Kdyby to také šlo všude, jako tentokrát v Dodge, aby nebylo žádné rozštěpenosti mezi naším lidem, tehdy bychom mohli lépe národnostně pokračovat a žádoucího cíle se zde a vůbec všude dodělat. Rozštěpenost zabíjí jednu jako i druhou stranu, ač jsou to jedni a ti sami Čechoslovanci. Spojenými silami dokážeme hodně, zda-li ne všechno, co chceme, tedy alespoň to, co bude sloužiti nám ku všeobecné cti.

V zájmu tohoto listu, zejména "Denního Pokroku" pracuje v Dodge p. J. Bičák, jenž jest náruživým Sokolem, tak též i členem veškeré české národní společnosti v Dodge. Nyní jest zaměstnán jako "barkypr" v hostinci p. Jana Horáka. Kdo by si přál "Denní Pokrok", neb týdenní, nechť se jen naň s důvěrou obrátí, neboť jest vždy k službám ochotný.

Při této příležitosti nesmím zapomenouti též na Franty Odvárku, jenž jest v Dodge snad jediným "pinokrevným severem". On nejen že vykonává veškerou příštipkářskou práci, ale zároveň i zhotovuje novou obuv, dle nutné potřeby a přání.

Z Dodge odejel jsem zpět domů a v pondělí do West Point.

Ve West Point, okresním to městě okresu Cuming, bývalé, dnes však již ne velké české osadě jsem se dlouho nezdržel, pouze jen jeden den. Prošel jsem město skrz na skrz, ale nalezl jsem ponejvíce jen něco málo krajanů. Mezi těmi zejména p. Franka Cejdu, jenž vlastní velmi dobře zařízený hostinec, u něhož se Češi, do města přijetí, ponejvíce scházejí a kde také jako doma se cítí. Tentokráte jsem však tam nenalezl žádného. Dále pak jsem navštívil p. Jos. Jermana, jenž vlastní ten nejrozsáhlejší obchod smíšený nejen ve městě West Point, ale zároveň i od Fremont po Norfolk. Oba, jak p. Cejda, tak i p. Jerman, stali se odběrateli "Denního Pokroku", a ostatní, jako p. Karel Křepal, oblíbený a dávno známý to pekař ve West Point, p. Jos. Kaše, vyhlášený sedlář a několik jich ještě více příslibů mne stálo o odběratelů, jak jen jsme vyjeli "odpatnic na jiné časopisy, což bylo vtipku. No, však já je ještě navštívím.

Z West Point odejel jsem do Beemer. Beemer jest naše, ale pěkné městečko. Čítá asi něco přes 600 obyvatelů, z nichž jest pouze asi 12 rodin českých. Z obchodů jest tam pouze jen jeden český a to řeznický, který vlastní ve své rozsáhlé cihlině, o dvou poschodích budově p. James Kuželka. Jak on má svůj obchod a dílnu řeznickou zařízenou, nemá tak hned daleko široko žádný řezník; ano — a proto také nad má tak dobrý obchod. Dále jest tam Clarksonský rodák p. Jos. Severa mld., jenž jest zaměstnán jako kasír v Beemer State bance. Jak jsem vypozoroval, jest tam velice oblíben mezi všemi jinonárodovci. Pan Severa s jeho paní vlastní velmi krásnou rezidenci. Ostatní čeští obyvatelé v Beemer jsou, až na p. John Holuba, jenž jest zručným a oblíbeným stavitelem, vesměs jen sami výměnkáři z farem tam přestěhovalí. První noclehu jsem strávil v jedné restauraci, druhý však u manželů James Kuželkových, kteří jsou se mnou spříznění, Bratr p. Kuželky, Rudolf Kuželka, bydlící u Clarkson na farmě, má totiž za manželku moji sestru Marii. Proto také jsem byl u nich velmi dobře pohostěn a cítil jsem se tam — jak se řekne — jako totiž doma. Byl bych se tam snad ještě pozdržel, ale přišla sněhová bouře s větrem a žádný farmář anebo městečka nepřijel; neboť to nebylo pro krutost zimy a vánice ani možno. Jediný, co přijel, byl p. Josef Kučera a ten jen na krátkou chvilku. Když jsem se dozvěděl, že se očekává ještě horší počasí a vlaky byly tuze moc o pozděny, odejel jsem z Beemer pryč.

Manželům Kuželkovým srdečné děkuji z opravdové přátelské pohostění.

Další budu psáti z Verdigre. — Za tím se mějte všichni v teple u kamen dobře.

Ant. Odvárka.

ZPRÁVY Z CRETE, NEB.

— Vzdor tomu, že mráz se rozprostřel po celém našem státě a teploměr ukazoval 22 st. pod bodem mrazu, přece nebylo dosud slyšeti žádných neštěstí touto náhlou změnou způsobených.

— "Farmer's Institute", pořádaný dne 8. ledna odpoledne a večer, setkal se s dobrým úspěchem; program jako obyčejně byl pěkný a poučný a pořadatelům všechna čest za jejich přičinění.

— Pan Jos. Rieger, bratr paní V. J. Kostoryzové, z Wolbach, Nebr., dlel zde na návštěvě minulé pondělí.

— President Státní banky, pan F. H. Miller s chotí, odjeli minulý týden ve čtvrtek do Palo Alto, Cal., kde hodlají setrvati přes zimní počasí u své dcery, paní A. G. Kennedy; jejich syn, pokladník téhož banku, pan J. G. Miller je doprovázel do Omahy.

— První maškarní ples uspořádá Těl. Jed. Sokol Crete ve své nové budově dne 22. ledna 1916. — $25.00 bude rozdáno nejlepším maskám. Jelikož jest toto první událost tohoto druhu, jest lze očekávati velkou návštěvu.

☞ Kupuji: smetanu, vejce a drůbež za nejvyšší ceny v městě, mám na skladě krmivo všeho druhu, jakož i pěkná zdravá jablka za ceny velmi mírné — přesvědčte se! — **Wm. Brauer**, rob 12, a Mass. ulice, Crete, Nebr. — Advertisement 52-2c

— Naše mládež používá příležitosti, jež zamrznutá řeka jí poskytuje a bruslí den ze dne. Jest však třeba opatrnosti, by se nestalo neštěstí, zvláště u jezu, kde silný vyrábí elektrický proud, led není úplně spolehlivý.

— Jak obyčejem každoročně, tento měsíc se odbývají výroční schůze, spojené s volbou úředníků, ve spolcích a různých společností. Zde výsledek těchto:

Řád "Nebraska", číslo 3, Z. C. B. J., v Crete, zvolil na rok 1916 následující úředníky: Předseda, Jos. Dedic; dozorce, Jos. Gerner, tajemník, J. J. Eliáš; účetník, Ed. J. Aron; pokladník, Ant. Daniel, průvodčí, Jos. Kmeč; vnitřní stráž, Frank Trník; venk. stráž, Vác. Gerner; knihovní, Fr. Hladký; rádový lékař, dr. F. J. Stejskal.

Tel. Jed. Sokol Crete: Starosta, Jos. Belka; místostarosta, Antonín Daniel; tajemník, R. Musin; pokladník, F. J. Kobes; účetník, Ed. Vosátka; náčelník, F. J. Kobes, první cvičitel, F. J. Kobes; 2. cvičitel, J. C. Nesporý. Obchodní ředitel zůstal F. J. Kobes. Výbor majetku: F. aMreellino, Ant. Daniel a J. W. Sedláček.

Sbor Sokolek "Libuše" v Crete: Předsedkyně, pí. O. Eliášová; místopředsedkyně, paní E. Dredla; taj., pí. A. Sedláčková; pokladnice, sl. E. Nedělova, účetnice, paní E. Ourecká; náčelnice pí. O. Kobesová; výbor majetku: J. E. Procházková, sl. M. Pařízková a pí. M. Smržova.

Kruh Dvořákův, číslo 14, M. W. A.: Předsedkyně, paní Barbora Musilová; náměstka, pí. Marie Cízková; taj., pí. Stella Kunclová; věstkyně, pí. Anna Havlíčková; pokladnice, paní Marie Kubíčková; průvodkyně, pí. Kat. Drdová; vnitřní stráž, M. Walkin, venk. stráž, Anna Marková; výbor majetku, pí. Žofie Jelínková.

Řád Květoslava, čís. 64, JČD.: Vysloužilá předsedkyně, paní Žofie Parkosová; předsedkyně, paní Barbora Papíková; náměstka, sl. Anežka Aksamitova; taj., paní Stella Kunclová; účetnice, paní Anna Holečková; pokl., paní Marie Gernerová; dozorkyně, paní Marie Cízková; strážkyně, paní Anna Havlíčková; výbor majetku, paní Marie Toogoodova.

Státní banka v Crete zvolil následující úředníky: Předseda, T. H. Miller; první místopředseda, W. S. Collett; druhý místopředseda, C. R. Anderson; pokladník, J. G. Miller; výpomocný pokladník, Edw. Dredla.

První Národní banka v Crete má následující úředníky pro letošní rok: Předseda, John Tully, místopředseda, G. C. Noble; pokladníci, Fred Hier a Sophia Menke.

Městské národní banky nově zvolení úředníci jsou: Předseda, C. W. Weekbach; místopředseda, R. D. Brown; pokladník, F. A. Novák.

Všechny tři výše jmenované bankovní závody dle svých výročních zpráv prosperují velmi dobře ku spokojení svých četných vkladatelů a všech, s nimiž jsou v obchodním styku.

— Třetí číslo "Crete Lecture Course" přednáškového kursu bylo nuceno odvolati následkem choroby jednoho člena pěveckého kvarteta, které mělo dne 8. ledna účinkovati.

— Paní F. J. Sadílková, dcera manželů Chas. Aronových, navrátila se do svého domova v Newton, Ia.; v Crete se zdržela dva týdny ku potěšení svých rodičů a přátel.

— Pohřeb bývalého radního města Crete, pana E. B. Blusta, jenž tak osudným způsobem ukončil tuto pozemskou pouť, byl následkem nepříznivého počasí odložen o den později a sice konal se ve čtvrtek minulý týden; pohřební obřady vykonány lóží Svobodných Zednářů v Crete, Nebr. Pohřben byl na "Riverside hřbitov"; chvalně známá pohřebnická firma Kunel a Vavřička řídila vzorně celý pohřeb. — Pozůstalí nechť přijmou naši upřímnou soustrast!

— Pan Václav Veselý, dobře známý mladý obchodník nyní v Bennet, Nebr., učinil v Crete minulý týden zastávku, použiv čas mezi vlaky.

— Pan Josef Franta, professor hry houslové z Lincoln, Nebr., dlel v Crete návštěvou a zároveň za obchodní záležitostí, neboť je to z mnoha žáků, nejlepší žák p. Frant. Hladký ml., měl pořadati veřejný koncert v Koncertní síni v Lincoln dne 12. ledna. Jelikož však počasí jest velmi nepříznivé, dorozuměli se oba pánové, že koncert odloží a sice na den 12. února. Zajisté, že sobě toho přátelí obou výše jmenovaných zapamatují a dne 12. příštího měsíce hudební svědectví významné slavnostní události. My pak přejeme již předem paní Fr. Hladkému, ml., mnoho zdaru!

Neštěstí nechodí po horách nýbrž po lidech, praví staré přísloví a že tak skutečně jest, dosvědčí každému pan Matěj Vavřička, jenž náhodou na kluzkém chodníku upadl a poranil se na noze. Doufáme však, že, co tyto řádky píšeme, našemu příteli se daří lépe.

— Pan Jan Burianek se svým drolíčem drolil kukuřici na farmě p. Fr. J. Ponajzla minulý týden a vzdor tomu, že loňské počasí kukuřici bylo nepříznivé, kukurice nadrolena 600 bušlů a všechna čistá.

Za minulý týden obnovili si následující předplatné na "Salinský Pokrok": Jos. Dedic, Chas. Dedic, Alois J. Crha, Antonín Trousil a Václav Hroník. Začež jim srdečné díky! — V úctě,

J. J. Eliáš.

DOPIS Z WILBER, NEB.

15. ledna, 1916.

A řekni mi, čtenáři milý, proč sepsat?! Inkoust by vymrzl, pero zrezavělo a k čemu všechno by to bylo dobré, to sám čert ví! A to jest tak, přijde někdo a chce to nebo ono, by jsi měl napsat, to jako si myslí, že on, nenaučí jiným okazovat svou hloupost, na to, že stačím já. Protože čím člověk víc mluví, tím o něm si bídnáze mohou nemít úsudek — mlč a budeš pokládán za chytráka. — Ale dnes je mnoho lidí, kteří milují jen proto, že tomu chce jejich byznis, jejich kapsa. Letos nejen že jest přestupný rok, ale jest to i rok voleb, rok politiky. A třebas že lidé, nebo lepe řečeno politikové, hlásají, že z politiky mohou přijít o ten poslední kabát, co mají na sobě, přec jen se stále do toho tlačí. Potom už o není člověk, toto, pak je demokrat, republikán a kdož ví, co všechno, jen ne člověk. Nejhorší na celé věci jest to, že ten, kdo do světa nejvíce vykřikuje a na obdiv vystavuje to své demokratství, nebo republikánství, tak velice často ani neví, proč se ty strany od sebe liší, neznají vůbec programu té ani oné strany! Jdou se stranou, jak náhoda přišla a mnoho jest těch, kteří jdou s tou stranou, která je u vlády a která má moc, ergo vítězi patří kořist! Dnes, když si farmář zjedná delšíka za tři sta ročně, tak od toho požaduje práci, dobrou a svědomitou, ale politikář, když na za svou službu mnoho set do roka, tak se vám ještě o volbách s tím hlubí, jako by se to nerozumělo samo sebou, že za ty velike peníze má pracovat, jak nejlépe jest možno, dyby tak voliči, kdyby tak krajané před volebním osudí trochu uvažovali, nechalo by se mnoho udělat, mnoho napravit, v našem národním životě, ne na poli politickém — z toho jest smutná zkušenost. Vždyť jest tak mnoho těch, kteří volají: "Svůj k svému!", krajan krajanu pomoz, ale bohužel, že tak málokdy se člověk dozví, proč má někomu pomáhat, když jen sám pro sebe ten "někdo" chce mít užitek. Jděte do našeho národního života, do našich spolků a přesvědčte se, kde jsou ti krajané, již k vám před volbou přijdou žádat, abyste jim pomáhal jen proto, že jest to také Čech. Nejen že jest pak povýšen nad ty své krajany, kteří ani anglicky neumí, ale mnohdy si i myslí, že se mezi tu kastu nehodí. Jest mnoho krajanů, kteří jen ve své dobrotě nejsou s to to říci veřejně, že jest dlužno hodně žalovati na kastovnictví, jež se alespoň mezi námi Čechy vyvíjí. Zde ta dobrota škodí, když se nad tím zamhouřují oči. Nebýt jen tam, kde se může člověk blýsknout, ale být častěji tam, kde jest třeba práce. Pak takový krajan, jenž pracuje pro celek, jest hoden podpory a patří sem — "Svůj k svému!" To má být odměna celku, jednotlivci. O volbách žádá pomoc u krajanů prodem, co jest jen správno, ale jak to nazvat, když se pak takový krajan našemu životu vyhýbá, český spolek, česká jednota jest pak pro něho jako pro čerta kříž. Jest to přec jasná logika, jako, že dvě a dvě jsou čtyři. Vždyť obyčejné krajana, jenž se nehází o úřad, známe, jsou krajani, vlastne řečeno lidé, kteří vždy a ve všem jsou oni první a jediní, kteří ale nedělají, z čehož by oni především neměli užitek, vždy jen sebe sami mají na paměti, pomocnou druhému, když i on by z toho užitek měli. A jsou zas lidé, že neprejde jedna dobrá záležitost před veřejnost, na které oni by nepracovali; pracují, když vidí potřebu a na užitek pro sebe smě zapomínají. Takoví lidé jsou hodni vaší důvěry, pro ty pracovat jest svatou povinností nás. Ať mi někdo na dobre svědomí řekne, záleží-li mu něco na to, jeli to demokrat nebo republikán, či co pelobnoho, když vidím, že jest to muž každým slovem, jeho individualita, jeho charakter, když by ani nedovolil k tomu, aby učinil něco jen proto, že on by z toho měl. Znám krajana, který snad pracoval všude, kde jej český společenský život potřeboval. Horlivě se zasazoval klubu Komenský, zle se bránil, aby nepadl, v českých řádech byl stále, nic mu nebylo protivnějšího a za těžko, pracoval, jako by se to samo sebou rozumělo, — klidně a jistě. Ale když on potřeboval pomoc od celku, selhalo se mu jí. Kdežto jiný a ten jiný ví, jest mnoho, ani nenávidíte hnout prstem, z čeho oni by zisk neměli a lidé by se pro ě rvali a — a co. Kde jest logika jasného uvažování?! I když toto se dostane na veřejnost, i když to nerozumějí, nežli to napíši a když to redaktor t. l. nebodlí do koše, proto trémá, ba nesmí učinit zlou krev nikde. Jest to jen nejvýše spravedlivé, snažívemu pomáhati, zde jest pomoc jako odměna. My Češi v národním životě jsme tak chorí, že každý musí pracovat z úsky, z přesvědčení a málo, tuze málo těch, kteří snad společnými, že i zde bude jejich zisk. Jestliže běží krajan za úřad, nemá to znamenat, že by měl, ba musil každý krajan svou důvěru mu dat. Každý jest oprávněn uvažovat, za co tu důvěru ode mne žádáš? Děkuji se sbírka pro naši vlast; ty jsi neměl sběrací arch a nesbíral; ty's vůbec ani nepřispěl ničím na ústav, v českém spolku tě nikdy nikdo neviděl, česká věc jest ti cizí, lhostejná! Co jest krajanovo do toho, kam ty běžíš, jim to musí být cizí, lhostejné. Kdo může říci, že tak to není spravedlivé, kdo by chtěl skrze to učinit zlou krev?

Ale čtenáři, odpusť, vždyť jsem chtěl vlastně psáti jinak o mnoho jinak, ale stalo se a co jsem mínil napsat dnes a nenapsal, to mohu zcela dobře napsat podruhé, bude trubl na dvakrát. — A kdyby snad se některému zdálo toto až moc, jen ať mi nechá vědět, nebo ať mi pošle notu, nebo ultimátum, nebo jak v takových věcech jest to obvyklé...

Prosí za odpuštění:—

F. M. Dejmal.

CLAY, N. Y., 13. ledna 1916. — Ctěná redakce "Pokroku"! Přes tiem přijměte ode mne srdečný pozdrav všichni vespolek, neboť, když jsem odcházel z Omahy, tak jsem slíbil, že někdy též budu psát do vašeho ct. listu. Ačkoliv od té doby uplynulo již 16 měsíců, teprve mně nyní zbyla chvíle času, bych mohl dostát mému slibu. Nicméně zajisté uznáte, když se člověk do něčeho pustí, co nikdy nedelal, že to není tak lehkým, jak si to předem představoval. Což bylo též se mnou. Pustil jsem se do farmaření, však nikdy jsem nemůl pluh v ruce, což víte, že nebylo pro mě moc dobré v mém začátku. K tomuto dopisu mě nejvíce přimělo pojednání v nedělních novinách, jež vám zároveň zasílám, jak o nás, Češích, soudí James Morgan. — Též srdečný pozdrav na všecky čtenáře "Pokroku", jakož i na všecky Čechy v Omaze! Pakli tento dopis o mě mne přijmete, podruhé budu psat více o našem zdejším okolí.

V úctě váš,

Jos. Hanousek.

Ct. příteli, díky za pozdrav — a bude zajisté dobře, když v dopisování budete pokračovat. Též vám i ct. rodinu vši zdraví.—Redakce.